

خلافت بنی امیه در دمشق

اقدامات معاویه پس از صلح با امام حسن (ع) چهره ی واقعی او را آشکار کرد. و همگان دریافتند که عدم اطاعت از امام (ع) چه نتیجه ای دارد. پس از شهادت امام حسن (ع) بر اثر توطئه معاویه، تا زمان مرگ معاویه در سال ۶۰ هجری، حسین ابن علی (ع) سکوت اختیار کرده بودند. ولی با روی کار آمدن یزید که مردی فاسد و شرابخوار که رعایت ظاهر را در اسلام نمی کرد باعث عدم بیعت امام با ایشان و حمایت کوفیان از ایشان شد. ولی کوفیان مردنما در برابر عبیدالله ابن زیاد حاکم یزید در کوفه چهره ی منافقانه ی خود را نشان دادند و امام حسین (ع) را که با ۱۸ هزار نامه فراخوانده بودند تنها گذاشتند و در گناه قاتلان کربلا سهیم شدند. فاجعه عظیم عاشورا در دهم محرم سال ۶۱ هجری که سنبل مقاومت و پایداری از عقیده و پایداری در برابر اصول اسلام واقعی است، هنوز پس از گذشت ۱۴ قرن جاری است. حاکمان بنی امیه دشمن شیعیان بودند و به آزار و اذیت آنها در هر فرصتی اقدام می کردند و لعن برای حضرت علی (ع) بر منابر خود پس از هر نمازی واجب کرده بودند. یکی از این حاکمان بی رحم **حجاج بن یوسف** بود که حکومت عراق و ایران را در دست داشت و مرکز حکومتش شهر کوفه بود. دشمن اصلی شیعیان بود ولی با این وجود بر تعداد شیعیان به خصوص در ایران افزوده می شد. سرانجام به خاطر فساد بنی امیه و نارضایتی مسلمانان شخصی به نام **ابو مسلم خراسانی** با ادعای طرفداری از خاندان پیامبر (ص) مردم را دور خود جمع کرد و با شکست دادن مروان حمار آخرین خلیفه اموی که در هنگام فرار کشته شد پس از نود سال در سال ۱۳۲ هجری حکومت بنی امیه منقرض شد.

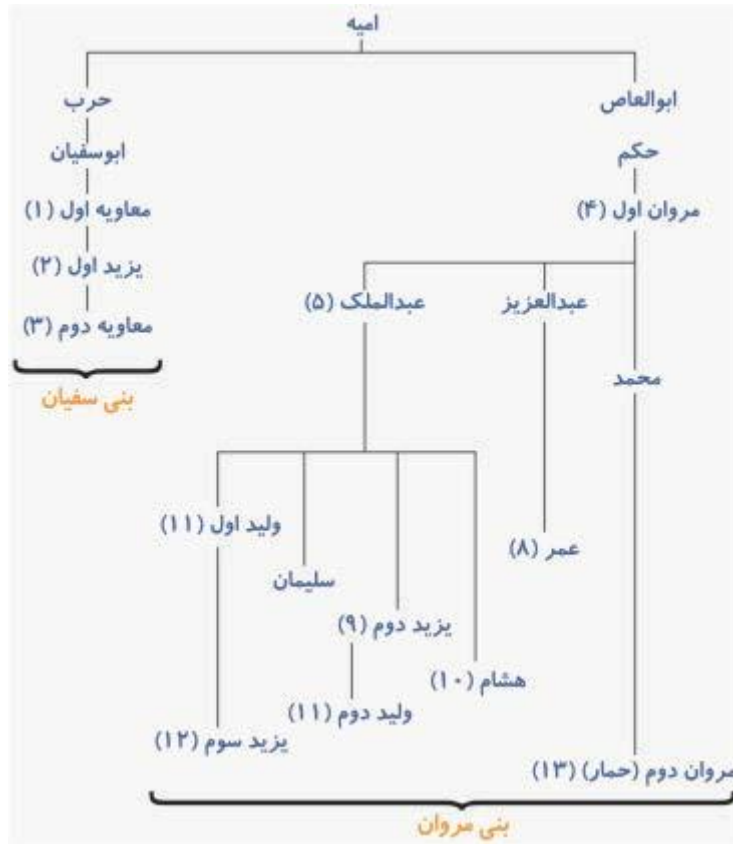

با روی کار آمدن یزید چهار نفر از بیعت با او سر باز زدند که مهم ترین آنها حسین بن علی (ع) بود سه نفر دیگر عبدالله بن عمر - عبد الرحمن بن ابی بکر و عبد الله بن زبیر بودند. نهایتا حسین بن علی (ع) که عازم کوفه بود در دشت کربلا مرگ با شرافت را به زندگانی به ذلت ترجیح داد و با ۷۲ تن از فرزندان و نزدیکانش به شهادت رسید. دهم محرم سال ۶۱ هجری مطابق ۱۰ اکتبر ۶۸۰ میلادی و ۱۸ مهر ۶۰ خورشیدی بوده است.

پس از مرگ یزید پسرش معاویه دوم به خلافت رسید ولی بعد از ۴۰ روز درگذشت معاویه و یزید و معاویه بن یزید را سه خلیفه ی اول بنی امیه و بنی سفیان می گویند در نهایت یکی از بزرگان بنی امیه که مروان ابن حکم نام داشت به سال ۶۴ هجری قمری به خلافت رسید و از این پس به خلفای اموی آل مروان می گویند. که از سال ۶۴ تا ۱۳۲ هجری خلافت کردند - قیام مختار به سال ۶۶ هجری در زمان عبدالملک بن مروان اتفاق افتاده است. عبدالملک بن مروان پس از معاویه بزرگترین خلیفه بنی امیه است.

حجاج ابن یوسف که در بی رحمی و آدم کشی نمونه ای از انسان های شقی است، از مأموران عبدالملک بود. او ایرانیان مسلمان را بر خلاف دستور اسلام که جزیه برای کفار است، وادار به پرداختن جزیه کرده بود. تا زمان عبدالملک مسکوکات (سکه ها) که رومی و ایرانی بودند به مسکوکات عربی و اسلامی تبدیل کرد. و خط کتابت نامه ها به خط و زبان عربی تغییر کرد - عمر بن عبدالعزیز که نسب او از طرف مادر به عمر بن الخطاب می رسد نیکو کارترین و بهترین خلیفه ی بنی امیه بود و عمر ثانی شهرت داشت. لعنت زشتی را که معاویه در دشنام و لعن علی گذاشته بود منسوخ کرد و باغ فدک در مدینه که حق فاطمه و فرزندان او بود به اولاد علی باز گرداند و سر انجام مروانیان او را مسموم

کردند و در سال ۱۰۱ در گذشت. مروان بن محمد آخرین خلیفه اموی را به جهت اینکه قوی و پرطاقت بود مروان حمار می گفتند و بیشتر عمر خود را در حکومت ارمنستان و آذربایجان گذرانده و به جای دمشق، شهر حران را پایتخت خود قرار داد و پس از جنگ با ابومسلم به سال ۱۳۲ در هنگام فرار در بوحیر مصر کشته شد .

آدرس لینک صفحه : www.amouzeshelmi.ir/tarikh/2/03/tarikh-2-3.htm

اجرا و پشتیبانی توسط مؤسسه فناوری اطلاعات کاشف